

изчерпателно регистриране, нито пък може да се определят по единъ положителенъ начинъ. И поради това, криминалнитѣ статистики се ограничаватъ само съ ония деяния, които сж предвидени въ наказателнитѣ кодекси, и ни даватъ не цифрата на извършенитѣ престѣпления, а само броя на осъжданията. А този брой зависи не само отъ похватността, способността, изобщо възможността на полицейскитѣ и сѣдебни власти да разкриватъ извършенитѣ престѣпления и да залавятъ авторитѣ имъ, но, сѣщо тѣй, и отъ пълнотата и системата на класификацията на престѣпнитѣ деяния въ наказателния кодексъ, както и отъ предвиденитѣ наказания и отъ начина на определянето имъ за разнитѣ престѣпки и престѣпления. Предвидъ на това, *de Roos* предлага да се възложи отъ Института на една комисия да проучи този въпросъ, поставянъ вече на нѣколко пѣти въ дневния редъ на сеситѣ и напоследъкъ на сесията въ Хага, като сравни криминалнитѣ статистики на разнитѣ страни и посочи какви методи трѣбва да се следватъ при изработването на криминалната статистика и какъ да се тълкуватъ цифритѣ на тая статистика, отъ гледище, главно, на международни сравнения и като се иматъ предвидъ новитѣ условия, настѣпили следъ войната. За подемане отново на въпроса говорятъ, споредъ него, следнитѣ три обстоятелства: първо, следъ войната се създадоха известенъ брой нови държави, които иматъ нови углавни законници; въ други държави, като, напр., Австрия, наказателнитѣ кодекси бидоха ревидирани; и, най-последно, въ нѣкои държави публикуването на криминалната статистика бѣ временно преустановено следъ войната.

Въ отсъствието на *de Roos* съобщението му бѣ докладвано отъ *Verrijn Stuart*, въ последното заседание на 3-та секция, която възприе направеното предложение. Последното бѣ одобрено и отъ общото събрание на Института, който реши да се назначи комисия за сравнително проучване на криминалнитѣ статистики на разнитѣ страни, съ огледъ, главно, на новитѣ условия създадени отъ войната. Съставътъ на комисията се остави да се определят отъ бюрото на Института.

16. Статистика на злополукитѣ.

17. Статистика на жилищата.

Безъ особени разисквания, третата секция реши, и общото събрание одобри, да се продължи мандата на сѣществувашитѣ комисии по тия две статистики.

18. Показателни признаци (индекси) на производствената дейность. — Отъ името на смѣсената комисия (съставена отъ стопанската секция при О. Н. и отъ М. С. И.) за проучване методитѣ на стопанскитѣ статистики, представи обстоенъ докладъ по този въпросъ английскитѣ делегатъ *A. W. Flux* (подсекре-

таръ на статистическия департаментъ въ Лондонъ). Главнитѣ положения на този докладъ, които, следъ основно обсъждане въ втората секция и въ общото събрание, се одобриха и приеха отъ Института въ форма на резолюция, сж следнитѣ:

Желателно е, въ всички страни съ достатъчно развити индустрии, дори и ако не е уредено общо преброяване на производството, да се публикуватъ статистични данни относно тѣзи индустрии, и то на периоди, колкото е възможно по-кратки и съ огледъ на особения характеръ на разнитѣ произведения. Тѣзи статистики трѣбва да представятъ не само стойността, но и количеството на производството въ дадена епоха, като въпроснитѣ два сѣществени елемента (количество и стойность) бждатъ показани по отдѣлно.

Желателно е, казанитѣ статистики за количеството и стойността на производството да бждатъ допълняни съ други данни-индекси за измѣрва е индустриалната активность. Такива индекси (показателни признаци) сж особено необходими въ случаитѣ, когато липсватъ всѣкакви прѣки данни върху производството на разнитѣ индустриални браншове или пъкъ когато наличнитѣ данни сж много отдавнашни. Като индекси може да се използватъ даннитѣ, отнасящи се до разнитѣ фактори на производството, както следва: а) първичнитѣ материали и полуфабрикатитѣ, употребявани въ производството при дадена индустрия, чието количество може да послужи като основа за установяване стойността на производството, особено въ индустриитѣ, които произвеждатъ артикули отъ единъ постояненъ типъ; б) машинитѣ и инструментитѣ (сѣчивата) използвани въ производството, като се държи смѣтка за тѣхния производственъ капацитетъ и въ връзка съ сѣществувашитѣ инсталации (високи пещи, станове, вретена и пр.); в) употребената двигателна сила (киловатъ-часове, конски сили, потребление на вжглица за произвеждане на енергия и пр.), особено въ индустриитѣ, дето главния факторъ на производството е двигателната сила. За ония индустрии пъкъ, при които главния производственъ факторъ е работната рѣка, а не машинитѣ, броятъ на действително заетитѣ въ работа работници, комбиниранъ съ броя на изработенитѣ часове и дни, респективно седмици и съ сумата на платенитѣ надници, може да послужи като основа за измѣрване индустриалната активность. Като спомагателно сръдство за установяване производствената дейность, докладътъ препорѣчва да се показватъ тоже количеството и стойността на полученитѣ порѣчки и на направенитѣ продажби презъ отчетния периодъ, както и количеството и стойността на порѣчкитѣ, останали да се изпълняватъ следъ изтичането на този периодъ.

За да може да се правятъ международни сравнения и съпоставяния, докладътъ препорѣчва да се започне съ изработване статистики или индекси на производството за следнитѣ индустрии въ всички страни, въ които тѣ иматъ по-особено значение: 1) минна индустрия (добиване суровъ петролъ, вжглица и други горива, метални руди и др. минерали); 2) металургични индустрии: а) високи пещи и фабрики за производство на стомана; б) желѣзолѣярни, производство на чугунъ, изработка желѣзото на плочи и тель; в) други метали; 3) механични индустрии: а) строежъ на параходи отъ стомана; б) локомотиви; в) подвиженъ желѣзопѣтенъ материалъ; г) автомобили; 4) текстилни индустрии (предене и тъкане на): а) памукъ, б) вълна, в) коприна, г) изкуствена коприна, д) ленъ, е) конопъ, включително и формиумъ (новозеландски ленъ), ж) юта.

За да се има пъкъ възможность, не само за правене сравнение между най-важнитѣ индустрии на разнитѣ държави, но и за съставянето на една достатъчно вѣрна идея за цѣлокупната индустриална дейность на всѣка една страна, препорѣчва се да се